

הַלְבוֹת טִמְאַת אֲכָלִין פֶּרֶק ג

א. כָּבֵר בְּאַרְנוּ שְׂאִין הָאֲכָלִין מִטִּמְאִין, עַד שִׁיכְשְׁרוּ; וְשָׁכַל אֲכַל שְׂאִינוּ מִיַּחַד לְמֹאכַל אָדָם, אִינוּ מְקַבֵּל טִמְאָה עַד שִׁיַּחְדּוֹ לְאָדָם. אֲכַל שֶׁהוּא מִיַּחַד לְאָדָם בְּמָקוֹם זֶה, וְאִינוּ מִיַּחַד לְאָדָם בְּמָקוֹם אֲחֵר בְּמָקוֹם שֶׁהוּא מִיַּחַד בּוֹ, אִינוּ צָרִיךְ מַחֲשָׁבָה לִיַּחְדּוֹ לְאָדָם; וּבְמָקוֹם שְׂאִינוּ מִיַּחַד בּוֹ, צָרִיךְ מַחֲשָׁבָה לִיַּחְדּוֹ לְאָדָם וְאַחֵר כֵּן יִקְבֹּל טִמְאָה. וְכָל אֲכַל שְׁסוּפּוֹ לְטִמְאָה אָדָם וְכֻלָּם, אִינוּ צָרִיךְ הַכֶּשֶׁר.

ב. יֵשׁ אֲכָלִין שְׂצָרִיכִין הַכֶּשֶׁר וְאִינֶן צָרִיכִין מַחֲשָׁבָה, וְיֵשׁ שְׂצָרִיכִין מַחֲשָׁבָה וְאִינֶן צָרִיכִין הַכֶּשֶׁר, וְיֵשׁ שְׂצָרִיכִין מַחֲשָׁבָה וְהַכֶּשֶׁר, וְיֵשׁ שְׂאִינֶן צָרִיכִין לֹא מַחֲשָׁבָה וְלֹא הַכֶּשֶׁר.

ג. פִּיֶּצֶד: כָּל הָאֲכָלִין הַמִּיַּחְדִּין לְאָדָם בְּכָל מָקוֹם צָרִיכִין הַכֶּשֶׁר, וְאִין צָרִיכִין מַחֲשָׁבָה. דָּגִים טְהוֹרִים וְחֲגָבִים טְהוֹרִים בְּכָל מָקוֹם, וְדָגִים טְמֵאִים וְחֲגָבִים טְמֵאִים בְּכָפְרִים הֵרִי הֵן מִיַּחְדִּין לְאָדָם, וְצָרִיכִין הַכֶּשֶׁר וְאִין צָרִיכִין מַחֲשָׁבָה; וְכֵן חֵלֶב בְּהֶמָּה טְהוֹרָה שְׂמֵתָה צָרִיךְ הַכֶּשֶׁר וְאִינוּ צָרִיךְ מַחֲשָׁבָה, בְּכָל מָקוֹם.

ד. וְאֵלּוּ צָרִיכִין מַחֲשָׁבָה, וְהַכֶּשֶׁר: בֶּשֶׁר הַפּוֹרֵשׁ מִן הַחַי בֵּין מִן הָאָדָם, בֵּין מִן הַבְּהֶמָּה, בֵּין מִן הָעוֹף; וְנִבְלַת הָעוֹף הַטְּמֵא; וְחֵלֶב בְּהֶמָּה טְהוֹרָה שְׁחוּטָה בְּכָפְרִים אֵף עַל פִּי שֶׁהַכֶּשֶׁר בְּשִׁחִיטָה, צָרִיךְ הַכֶּשֶׁר שְׁנֵי אַחֵר הַמַּחֲשָׁבָה; וְשָׂאֵר כָּל יִרְקוֹת הַשָּׂדֶה כְּגוֹן שְׂמֶרֶקְעִים, וְהַבְּצָלִים הַקָּשִׁים בְּיוֹתֵר, וְהַפְּטָרִיּוֹת, וְכֵן חֲגָבִים וְדָגִים קִטְנִים צָרִיכִין מַחֲשָׁבָה בְּכָפְרִים.

ה. עֲלֻשִׁין שֶׁזֶרְעָן לְבִהֶמָּה, וְנִמְלֵךְ עָלֶיהֶן לְאָדָם אִינֶן מְקַבְּלִין טִמְאָה, עַד שִׁיַּחֲשֹׁב עָלֶיהֶן אַחֵר שִׁיתְּלָשׁוּ: שְׂמַחֲשֶׁבֶת חֲבוּרָה אִינֶה מַחֲשָׁבָה. וְעֲלֻשִׁין שֶׁלֶקְטָן לְבִהֶמָּתוֹ וְהִדִּיחֵן, וְנִמְלֵךְ עָלֶיהֶן לְאָדָם צָרִיכוֹת הַכֶּשֶׁר שְׁנֵי אַחֵר הַמַּחֲשָׁבָה; וְכֵן כָּל פְּיוּצָא בִּהֵן.

ו. הָאֵלֶּל אִם חָשַׁב עָלָיו לֶאֱכִילָהּ, מְקַבֵּל טִמְאָת אֲכָלִין; וְאִם לֹא חָשַׁב עָלָיו, הֵרִי הוּא כְּעֵץ וְאִינוּ מְקַבֵּל טִמְאָה. וְכֵן הַעֲצָמוֹת הַמַּחֲבִרִין בְּבֶשֶׁר, וְהַגִּידִים, וְהַמְּקוֹמוֹת הָרָפִים מִן הַקֶּרְנִים וּמִן הַטְּלָפִים, וְהַכִּנּוֹפִים וְהַנוֹצָה, וְהַמְּקוֹמוֹת הָרָפִים מִן הַצִּפְרָנִים וּמִן הַחֲרָטוֹם הַמְּבֹלְעִין בְּבֶשֶׁר צָרִיכִין מַחֲשָׁבָה וְהַכֶּשֶׁר.

ז. וְאֵלּוּ שְׂאִין צָרִיכִין לֹא מַחֲשָׁבָה, וְלֹא הַכֶּשֶׁר: נִבְלַת בְּהֶמָּה טְהוֹרָה בְּכָל מָקוֹם, וְנִבְלַת הָעוֹף הַטְּהוֹר, וְחֵלֶב בְּהֶמָּה טְמֵאָה בְּכָרִים אִין אֶחָד מֵאֵלּוּ צָרִיךְ מַחֲשָׁבָה, לְפִי שֶׁהֵן מִיַּחְדִּין לְמֹאכַל אָדָם; וְאִינֶן צָרִיכִין הַכֶּשֶׁר, מִפְּנֵי שְׁסוּפֵן לְטִמְאָה אָדָם וְכֻלָּם בְּכֻזִּית, וְכָל הַמְּטֵמָא טְמֵאָה חֲמוּרָה, אִינוּ צָרִיךְ הַכֶּשֶׁר.

ח. וְאֵלּוּ צָרִיכִין מַחֲשָׁבָה, וְאִין צָרִיכִין הַכֶּשֶׁר נִבְלַת הָעוֹף הַטְּהוֹר בְּכָפְרִים, וְנִבְלַת בְּהֶמָּה טְמֵאָה בְּכָל מָקוֹם: וְהוּא, שֶׁחָשַׁב עַל פָּחוֹת מְכֻזִּית; אֲבָל כְּזִית, אֵב טְמֵאָה הוּא.

ט. יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁחַט בְּהֶמָּה טְמֵאָה לְנֹכְרִי, וְשָׁחַט בָּהּ שְׁנַיִם הֵרִי זֶה מִטְּמֵאָה טְמֵאָת אֲכָלִין כָּל זְמַן שֶׁהִיא מְפֹרָסֶת; וְאִינֶה צָרִיכָה מַחֲשָׁבָה שֶׁהֵרִי יִשְׂרָאֵל שֶׁחָטָה לֶאֱכִילַת הַגּוֹי, וְאִין לָהּ מַחֲשָׁבָה גְדוּלָה מִזֶּה; וְאִינֶה צָרִיכָה הַכֶּשֶׁר, לְפִי שְׁסוּפָה לְטִמְאָה טְמֵאָה חֲמוּרָה.

י. שָׁחַט בָּהּ אֶחָד, אוֹ שֶׁנִּחְרָה אִינֶה מִטְּמֵאָה טְמֵאָת אֲכָלִין. וְכֵן גּוֹי שֶׁשָּׁחַט בְּהֶמָּה טְהוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, וְשָׁחַט בָּהּ שְׁנַיִם אוֹ

רב שנים מטמאה טמאת אכלין כל זמן שהיא מפרכסת, ואינה צריכה הכשר; שחט בה אחד, או נחרה אינה מטמאה טמאת אכלין, והרי היא כשאר הנבלות.

יא. החותך בשר מאבר מן החי שלבהמה, ואחר כך חשב עליו צריך הכשר. חשב עליו, ואחר כך חתכו אינו צריך הכשר: מפני שמטמא טמאה חמורה פגבלה, וכל המטמא טמאה חמורה אינו צריך הכשר.

יב. פחות מכוזית מנבלת בהמה טמאה שחשב עליו, והשלים עליו כביצה מאכלין אחרים אין הכל צריך הכשר: הואיל ופחות מכוזית שבכלל הביצה, אם השלימו לכוזית, מטמא טמאה חמורה.

יג. וכן כוזית מנבלת בהמה טמאה שחשב עליה, וחפה אותה בבצק עד שהשלים לכביצה הואיל ואינו מטמא במגע מפני הבצק, הרי זה צריך מחשבה. ואין הבצק הזה צריך הכשר, הואיל וכל השעור הזה מטמא במשא מפני כוזית נבלה שבתוכו: אף על פי שאינו מטמא במגע, הרי סופו לטמא טמאה חמורה; לפיכך אין צריך הכשר.

יד. פחות מכוזית מבשר המת, שהשלים עליו כביצה משאר אכלין הכל צריך מחשבה, שהרי בטל הכל אצל כל אדם; ואין הכל צריך הכשר, מפני בשר המת שבכללו. כוזית מן המת, שחפהו בבצק הכל מטמא טמאה חמורה.

טו. החותך בשר מאדם חי להאכילו לפלג אם חשב עליו למאכל אדם, הרי זה צריך מחשבה ואינו צריך הכשר.

טז. גוזל שנפל לגת, ומת אף על פי שהגת במדינה הרי נמאס בגת, ולפיכך צריך מחשבה. חשב עליו כשהעלהו להאכילו לנכרי הרי זה מטמא, שהרי חשב עליו למאכל אדם; חשב עליו להאכילו לפלג, אינו מטמא טמאת אכלין.

יז. היה זה שחשב עליו להאכילו לאדם חרש שוטה וקטן, הרי זה טהור; העלהו כדי להאכילו לאדם, הרי זה טמא שיש להן מעשה, ואין להן מחשבה.